

Konrad Jażdżewski, Stanisław Madajski

Łęg Piekarski, gm. Dobra, woj.
konińskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 127-128

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

czas prac ziemnych, odkryto grób ciałopalny/ oraz pozostałości osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

Badania będą kontynuowane.

LĘG PIEKARSKI, gm.Dobra
woj.konińskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etno-
graficzne w Łodzi

Badania prowadził prof.dr Konrad Jażdżewski i konserwator Stanisław Madajski. Finansował WKZ w Koninie. Trzeci /ostatni/ sezon badań. Cmentarzysko grobów książęcych grupy lubieszewskiej z wczesnego okresu rzymskiego, cmentarzysko kultury grobów kloszowych. Ślady osadnictwa kultury ceramiki sznurowej i z epok późniejszych.

Badania wykopaliskowe prowadzono między grobami książęcymi "A", I, II i III, odkrytymi w latach ok. r. 1840 i ponownie w roku 1976, oraz w latach 1933, 1936 i 1947. Zamierzeniem tych badań było przekonanie się, czy na przestrzeni między tymi grobami nie znajdował się jeszcze dalszy grób książęcy. W tym celu przeprowadzono na przestrzeni 450 m² 11 rowów próbnych o łącznej długości 307 m, o szerokości 0,5 m i o średniej głębokości 0,75 m /czasem przekraczającej 1 m/, w odstępach 1-metrowych. W rezultacie nie natrafiono już na żaden dalszy grób książęcy z wczesnego okresu rzymskiego. Jedynie w rowach próbnych 1, 2, 3, 8 i 9 napotkano na zabytki archeologiczne innego rodzaju, na ogół w luźnym rozrzucie, a niekiedy tylko w małych skupieniach. W innych rowach próbnych nie znalaziono. Dominowały luźno rozrzucone ułamki naczyń /częściowo przepalone/ kultury grobów kloszowych z pogranicza późnego okresu halstackiego i wczesnego okresu lateńskiego. W jednym wypadku /w rowie próbnym nr 2/ duże ułamki naczyń kloszowego, skupione w jednym miejscu, mogły nasuwać domysł, że znajdował się tu ongiś grób kloszowy, zniszczony zapewne jeszcze w 1 poł. XIX w., gdy powstawało tu gospodarstwo /budynki wokół podwórza/. Poza tym natrafiono tu na nieliczne ułamki naczyń kultury ceramiki sznurowej, na kilka odłupków krzemienych oraz na fragment przepalanej miseczki z okresu rzymskiego.

W dalszym otoczeniu grobu książęcego "A" /odkrytego ok.r. 1840 i na nowo badanego w r. 1976/ znaleziono na głębokości ok. 30 cm po powierzchni, na wtórnym złożu, części cylindrycznego, lekko ku górze rozszerzającego się kubka szklanego /szklancicy/, z silnie wywiniętą krawędzią, silnie spatinowanego/kilka warstw patyny opalizującej/, o bardzo cienkich ściankach i o dość grubym dnie. Nie można wyłączyć możliwości, że kubek ten mógł stanowić część inwentarza grobu książęcego "A", wyrzuconego przez chłopów na wierzch przy kopaniu studni ok.r.1840.

Zamierzona analiza szkła z tego naczynka wykaże, czy domysł ten ma uzasadnienie. Nie można jednak wykluczyć możliwości, że mamy tu do czynienia z wyrobem szklanym z I poł. XIX w. lub ze wcześniejszych stuleci czasów nowożytnych.

Na tym zakończono badania w Łęgu Piekarskim na stanowisku 1. Pozytywnym rezultatem wszystkich trzech kampanii wykopaliskowych z lat 1975-1977 było precyzyjne ustalenie położenia wszystkich grobów książęcych, dotychczas przypadkowo odkrytych /w latach 1933, 1936 i 1947/ na tym stanowisku, pomnożenie ich ilości o grób "A", wygrzebany, a nie zauważony w r. 1840 /wraz z jego inwentarzem/, dalej pomnożenie inwentarza grobu III o sabytki, nie wykopane i nie zauważone w r. 1947, odkrycie w bezpośrednim otoczeniu grobu III "tłukowiska" kilkunastu gąsiorów szklanych oraz poznanie "tła" sabytkowego tego stanowiska w postaci śladów osadnictwa z końca neolitu, resztek zniszczonego cmentarzyska kultury grobów klozowych oraz kilku "pospolitszych" płaskich grobów ciałopalnych z okresu rzymskiego. Poznano ponadto dokładnie topografię okolic stanowiska 1 w Łęgu Piekarskim wraz z korespondującym z nim współczesnym mu, znanym stanowiskiem /cmentarzyskiem ciałopalnym/ w Książkach Młynach po drugiej/wschodniej/ stronie Warty.

ŁOJEWÓ, gm. Inowrocław
woj.bydgoskie
Stanowisko 1 i 1A

petrz
neolit

MIĄSTKOWO
woj.łomżyńskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Łomży

Badania prowadził mgr Jolanta Deptuła. Finansowało Muzeum Okręgowe w Łomży. Drugi sezon badań. Cmentarzysko płaskie, ciałopalne z I w. pne - III w. ne.

Kontynuowano badania w północnej i założono nowe wykopy w południowej części stanowiska. Przebadano 90 m² odkrywając 6 jam, 7 grobów jamowych, 2 paleniska i 3 współczesne wkopy rabunkowe. Zarysy obiektów występowały na głębokości 0,2 - 0,3 m.

Jamy o nieokreślonym przeznaczeniu, koliste o średnicy 0,3 - 0,6 m i grubości 0,14-0,3 m zawierały nieliczne, niecharakterystyczne ułamki naczyń oraz ślady węgla drzewnego. Odsłonięto je w północnej części, na skraju cmentarzyska.

Jamy grobowe koliste lub owalne średnicy 0,6-1,5 m, w profilu nieckowate, o grubości 0,2-0,3 m. Inwentarz grobowy stanowiły spalone kości ludzkie i ułamki ręcznie lepionych naczyń. Jedynie grób nr 10 zawierał oprócz ceramiki nóż żelazny.